

sygn. akt IX Ka 718/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Walenta

Sędziowie : SO Marzena Polak

SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r.

sprawy **J. S.** oskarżonego z art. 157 § 2 kk;

z oskarżenia prywatnego **Z. W.**

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 29 października 2013 r. sygn. akt VIII K 638/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Sygn. akt IX Ka 718/13

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 czerwca 2012 r. w T., przy ul. (...) wszedł do mieszkania Z. W., a następnie uderzał go rękoma i kopał po nogach pokrzywdzonego, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci otarć naskórka obu ramion, klatki piersiowej oraz goleni lewej, które naruszyły czynności narządu oddechowego, jakim jest klatka piersiowa oraz ruchu, jakim są oba ramiona o goleń lewa na czas poniżej 7 dni na szkodę Z. W.

tj. o czyn z art. 157§2 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 29 października 2013 roku (sygn. akt VIII K 638/13) uznał oskarżonego za winnego tego, że 24 czerwca 2012 w T., przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną Z. W. w ten sposób, że uderzał go rękoma i kopnął pokrzywdzonego, czym spowodował u niego obrażenia ciała w postaci otarć naskórka obu ramion, klatki piersiowej oraz goleni lewej tj. występku z art. 217 §1 kk i za to na podstawie art. 217 §1 kk wymierzył mu karę 10 stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna dzienna stawka wynosi 10 zł. Nadto na podstawie art. 46§1 kk orzekł środek karny w postaci obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz Z. W. kwoty 500 zł oraz orzekł o kosztach sądowych zasądzając od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione koszty postępowania w tym zastępstwa procesowego w kwocie 2.300 zł.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego** zaskarżając wyrok w całości i zarzucając wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania tj. art. 2§ 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 §2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 §1 kpk poprzez przyjęcie, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn podczas gdy materiał nie potwierdza jego sprawstwa a ustalenia sądu meriti były wynikiem dowolnej oceny dowodów, zlekceważenia okoliczności przemawiających na jego korzyść, pominięcia, że zeznania A. W. z postępowania przygotowawczego i z rozprawy są niespójne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zwłaszcza z zeznaniami pokrzywdzonego, a nadto dokonanie oceny dowodów wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego poprzez poczynienie dowolnych ustaleń wyliczonych przez obrońcę w pkt b) apelacji, a nadto pominięcie zeznań J. M. i M. S.,
2. obrazę przepisów postępowania która miała wpływ na treść wyroku tj. art. 167 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodów niezbędnych do ustalenia prawdy obiektywnej tj. zaniechanie dopuszczenia dowodu z konfrontacji między świadkami Z. W. i A. W. w celu wyjaśnienia sprzeczności w ich relacjach,
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu za udowodnione faktów dotyczących oskarżonego bez jakiegokolwiek ku temu podstawy oraz dokonaniu ustaleń faktycznych na podstawie domniemań i wątpliwości a nie na podstawie materiału dowodowego do czego sąd meriti się przyznał stwierdzając w uzasadnieniu wyroku, że „nie miało większego znaczenia dla sądu” –przy dokonywaniu oceny wiarygodności – czy świadkowie zwłaszcza A. W. wiernie podawała kolejność ciosów tak jak pokrzywdzony i czy jej zeznania pokrywały się z zeznaniami pokrzywdzonego,

nadto z ostrożności procesowej obrońca podniósł zarzuty:

4. naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 217 §2 kk poprzez jego nie zastosowanie w sytuacji gdy okoliczności sprawy mogły być podstawą przyjęcia, że naruszenie nietykalności cielesnej wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego,
5. rażącej surowości kary poprzez wymierzenie kary zbyt surowej będącej wynikiem naruszenia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk i będącej wynikiem nie uwzględnienia okoliczności łagodzących.

W związku z powyższymi zarzutami obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu, ewentualnie o

2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

zaś z ostrożności procesowej obrońca wniósł o:

3. uznanie oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 217 §1 kk i warunkowe umorzenie postępowania na okres próby jednego roku,

4. zmianę wyroku w punkcie I i orzeczenie do co istoty sprawy poprzez zastosowanie prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu tj. art. 217 §2 kk i odstąpienie od wymierzenia kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od zarzutów apelacji sąd odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Z akt sprawy wynika, że wydany w składzie jednoosobowym i ogłoszony w dniu 29 października 2013 roku wyrok nie został podpisany przez sędziego przewodniczącego. Zaniechanie to stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą

określoną w art. 439 § 1 pkt 6 in fine kpk skutkującą koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego poznania. Kierując się powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. W tej sytuacji rozważanie zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, który kwestionował ocenę dowodów i ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wyroku oraz wytykał szereg naruszeń procesowych, stało się przedwczesne.